

LANDELIJKE KLACHTENCOMMISSIE VOOR HET ALGEMEEN BIJZONDER ONDERWIJS

Klachtnummer 2018/154

Uit de geldende jurisprudentie valt af te leiden dat bij de beoordeling van een situatie die aanleiding kan geven tot verwijdering, per persoon moet worden gekeken naar zijn aandeel in het geheel. De Commissie stelt vast dat de schorsing vooruitlopend op de verwijdering door de school is opgelegd vanwege het vermoeden dat de leerling samen met een aantal andere leerlingen, betrokken is bij diefstal en/of diefstal in vereniging. De Commissie is echter van oordeel dat in dit geval onvoldoende directe aanwijzingen zijn dat de leerling bij de diefstallen betrokken is. Het is onduidelijk of hij een rol bij de diefstallen heeft gehad en zo ja, wat precies zijn aandeel is geweest. Zo zijn er geen camerabeelden die gebruikt kunnen worden, is er geen sprake van “betrappen op heterdaad” en is er geen bekentenis van de leerling zelf. De Commissie is, mede gelet op de geldende jurisprudentie rond het vraagstuk van verwijdering van oordeel dat het vermoeden van betrokkenheid bij diefstal onvoldoende is om schorsing, vooruitlopend op verwijdering te kunnen opleggen. Met betrekking tot de bejegening van de leerling tijdens de schorsing stelt de Commissie vast dat de school aan haar zorgplicht heeft voldaan. Zo heeft de leerling aan toetsen en tentamens kunnen meedoen en volgt hij thans in een aparte ruimte onderwijs. Met betrekking tot het schenden van de privacy en het delen van onvolledige en onjuiste informatie over het voorval stelt de Commissie vast dat klager en de school hier tegenovergestelde standpunten hebben en kan de Commissie niet vaststellen wat er daadwerkelijk afgesproken is.

Advies aan:

Het bestuur van Stichting Y. (verder: het bevoegd gezag), inzake de klacht van de heer A. (verder: klager), vader van B., tegen C. (verder: de school).

I. Verloop van de klachtenprocedure

Klager heeft op 3 juli 2018 een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie voor het Algemeen Bijzonder Onderwijs (verder: de Commissie). De klacht is gericht tegen de heer D. (verder: de rector).

Op 1 augustus 2018 heeft mr. E., namens het bevoegd gezag en de school gereageerd op de klacht.

De Commissie heeft de klacht behandeld op een hoorzitting te Utrecht op 7 september 2018. Klager, zijn echtgenote en B. zijn in persoon verschenen, vergezeld door hun gemachtigde mr. F. Namens de school zijn de rector en de heer G. (verder: de teamleider) verschenen, vergezeld door hun gemachtigde, mw. mr. H.

II. Standpunt van klager

Klager heeft bezwaar tegen de schorsing in afwachting van verwijdering die de school op 26 juni 2018 heeft opgelegd aan zijn zoon B. Klager is van mening dat de beschuldigingen jegens B. feitelijk onjuist zijn en dat hij onterecht beschuldigd wordt van diefstal en/of diefstal in vereniging.

Klager heeft een gesprek gehad met de rector. Deze gaf aan zelf onderzoek gedaan te hebben naar de diefstallen en zichzelf hiervoor bevoegd en capabel te vinden. In zijn conclusie stelt de rector dat hij expliciete en betrouwbare verklaringen heeft van getuigen, die niet de kans

hebben gekregen hun verklaringen op elkaar af te stemmen. Er is echter maar 1 getuige die verklaart dat B. in de buurt was en juist deze getuige is degene waarvan B. verklaart dat hij hem op het moment van de diefstallen in de buurt zag van de plaats delict. Bovendien zaten er 4 á 6 weken tussen de diefstallen en het afnemen van de verklaring.

Klager is van mening dat de rector niet objectief genoeg was om dit onderzoek te leiden. Tevens is hij als bestuurder verantwoordelijk voor de situatie en omstandigheden die nu zijn ontstaan. B. is onterecht als dader beschouwd en is ook zo behandeld. Zo heeft hij zijn examens in zijn eentje moeten doen. De rector heeft op eigen initiatief contact opgenomen met een andere school om te kijken of B. daar geplaatst kon worden. Hierbij heeft hij ook, zonder toestemming van klager, gegevens doorgegeven, onder meer de valse beschuldiging van diefstal.

III. Standpunt van de school

Vanaf eind mei 2018 kwamen meldingen binnen dat er sprake zou zijn van diefstal vanuit de jongenskleedkamer van LO. Onder meer geld, rekenmachines, een Apple Airpod en een horloge zijn in die tijd uit de kleedkamer gestolen. De kleedkamer bleek gemakkelijk toegankelijk doordat een deur niet goed sloot. De school heeft maatregelen genomen (klink vervangen) waarna er geen diefstallen meer hebben plaatsgevonden.

De school heeft de diefstallen hoog opgenomen en direct contact opgenomen met de politie. Op aanraden van de wijkagent heeft de school zelf het onderzoek naar de diefstallen geleid, in persoon van de rector, tevens bestuurder. In dit onderzoek zijn meerdere leerlingen onafhankelijk van elkaar gehoord. Doordat zij in zeer kort tijdsbestek steeds na elkaar uit de klas zijn gehaald, is er geen moment geweest waarop zij hun verklaringen op elkaar konden afstemmen. Uit deze verklaringen zijn de namen van 3 leerlingen naar voren gekomen. De school rekent het B. aan dat hij in ieder geval betrokken is bij de diefstallen. Hij heeft verder geen melding gedaan van het feit dat hij gezien heeft dat andere personen zich verdacht in de jongenskleedkamer hebben opgehouden.

Naar aanleiding hiervan heeft de school geconcludeerd dat het vertrouwen in B. is geschaad en de beeldvorming rond zijn persoon dusdanig is geworden dat B. zijn carrière op een andere school dient voort te zetten. De school is overgegaan tot een verwijderingsprocedure en dient als gevolg hiervan een passende onderwijsplaats aan te bieden. Er is sprake van een schorsing totdat de leerling kan starten op de nieuwe school.

In het gesprek met klager dat in het kader van de verwijderingsprocedure heeft plaatsgevonden, is besproken dat hij een andere school moest zoeken. Hierbij is de keus gevallen op X. Door de rector is gevraagd of hij contact kon opnemen met X. De rector heeft hierbij duidelijk aangegeven dat het plaatsen van de leerling op een andere school alleen mogelijk was wanneer openheid van zaken zou worden gegeven. Daarbij is uitgelegd dat dit in het belang van B. is, zodat er betere begeleiding kan worden geboden. Klager zei dit te begrijpen en heeft hier expliciet toestemming voor gegeven.

Helaas heeft een kennismakingsgesprek met X., door toedoen van klager, nooit doorgang gevonden.

B. is vanaf 26 juni 2018 geschorst, maar heeft al zijn toetsen van het lopende schooljaar af kunnen maken op voorwaarde dat hij in een afgezonderde ruimte zat.

De rector/bestuurder is verantwoordelijk voor het waarborgen van de veiligheid op de school van leerlingen en docenten. Nu die in gevaar was gebracht, was het zijn taak hier onderzoek naar te verrichten en passende maatregelen te treffen. Alle gesprekken met de leerlingen hebben plaatsgevonden in het bijzijn van een tweede persoon, namelijk de teamleider.

De school had geen andere keuze dan het treffen van een passende maatregel om de veiligheid op de school te verhogen.

Verweerder heeft alles in het werk gesteld en doet dat nog steeds om de situatie geen invloed te laten hebben op de schoolloopbaan van B.

IV. Overwegingen van de Commissie

De Commissie constateert dat naar aanleiding van vastgestelde diefstallen uit de jongenskleedkamer door de schoolleiding gericht actie is ondernomen om achter de identiteit van de daders te komen. De rector is door de politie geadviseerd om het onderzoek op school zelf uit te voeren. Pas drie weken na het laatste incident is door een leerling een aantal namen genoemd van leerlingen die volgens hem bij de diefstallen betrokken waren. Deze leerlingen zijn na de melding, in kort tijdsbestek, direct na elkaar gehoord over de diefstallen, waarbij de rector deze gesprekken steeds heeft gehouden in het bijzijn van een tweede persoon. Uit deze verklaringen zijn de namen van 3 leerlingen naar voren gekomen, waaronder die van B. Naar aanleiding van dit onderzoek en de uitkomst hiervan is door de schoolleiding op 26 juni 2018 besloten B. te schorsen in afwachting van verwijdering, aangezien het vertrouwen van de school in B. en de beeldvorming rond zijn persoon dusdanig is, dat hij zijn carrière op een andere school dient voort te zetten.

Allereerst stelt de Commissie vast dat de rector bevoegd is om de beslissing tot schorsing/ verwijdering te nemen. Hierbij merkt de Commissie nog op dat op grond van artikel 14, tweede lid, van het Inrichtingsbesluit WVO de definitieve verwijdering van een leerplichtige leerling slechts na overleg met de Inspectie plaats vindt. Het is de Commissie niet bekend of dat overleg al heeft plaatsgevonden. In de aan haar overgelegde stukken ontbreekt daarover informatie.

Uit de geldende jurisprudentie valt af te leiden dat bij de beoordeling van een situatie die aanleiding kan geven tot verwijdering, per persoon moet worden gekeken naar zijn aandeel in het geheel. De Commissie stelt vast dat de schorsing vooruitlopend op de verwijdering door de school is opgelegd vanwege het vermoeden dat B., samen met een aantal andere leerlingen, betrokken is bij diefstal en/of diefstal in vereniging.

De Commissie is echter van oordeel dat in dit geval onvoldoende directe aanwijzingen zijn dat B. bij de diefstallen betrokken is. Het is onduidelijk of hij een rol bij de diefstallen heeft gehad en zo ja, wat precies zijn aandeel is geweest. Zo zijn er geen camerabeelden die gebruikt kunnen worden, is er geen sprake van "betrappen op heterdaad" en is er geen bekentenis van B. zelf.

De Commissie kan de redenering van de school volgen dat het vertrouwen in B. is geschonden. Hij heeft ondanks dringende verzoeken daartoe geen melding gemaakt van wat hij heeft gezien in de kleedkamer. Of hij zelf een aandeel in de diefstallen heeft gehad, is echter niet onomstotelijk komen vast te staan. De Commissie is, mede gelet op de geldende jurisprudentie rond het vraagstuk van verwijdering van oordeel dat het vermoeden van betrokkenheid bij diefstal onvoldoende is om schorsing, vooruitlopend op verwijdering te kunnen opleggen. Dit klachtonderdeel is derhalve gegrond.

Met betrekking tot de bejegening van B. tijdens de schorsing stelt de Commissie vast dat de school aan haar zorgplicht heeft voldaan. Zo heeft B. aan toetsen en tentamens kunnen meedoen en volgt hij thans in een aparte ruimte onderwijs. Dit klachtonderdeel is ongegrond.

Met betrekking tot het schenden van de privacy en het delen van onvolledige en onjuiste informatie over het voorval stelt de Commissie vast dat klager en de school hier tegenovergestelde standpunten hebben. Klager heeft hier een klacht over ingediend, maar

volgens de school heeft klager toestemming gegeven om de gegevens te bespreken met de rector van een potentiële nieuwe school.

Gezien de tegengestelde standpunten kan de Commissie niet vaststellen wat er daadwerkelijk afgesproken is. De Commissie zal over dit klachtonderdeel dan ook geen uitspraak doen.

V. Het oordeel van de Commissie

De klacht is gegrond met betrekking tot het klachtonderdeel over de schorsing. Voor het overige is de klacht ongegrond/does de Commissie geen uitspraak.

VI. Advies aan het bevoegd gezag

De Commissie adviseert de school diefstallen en ander crimineel gedrag op school niet zelf te onderzoeken en een pact met de wijkagent sluiten. Indien het bevoegd gezag hiervoor kiest, dient dit duidelijk opgenomen te worden in de schoolgids.

Wanneer B. op school blijft, is het verstandig een gesprek te arrangeren met B., een vertrouwenspersoon, de ouders en de rector om voor zover mogelijk is de lucht te klaren en elkaar te leren vertrouwen. B. zou door de interne zorg een periode gemonitord kunnen worden met gesprekken en observaties.

Aldus gegeven op 7 september 2018 door mr. C. Sjenitzer, voorzitter, mr. W.G.G.M. van Holsteijn en mw. A. Janbroers als leden, in tegenwoordigheid van mw. mr. H.M. Vos-van der Velden, secretaris.

mr. C. Sjenitzer
voorzitter

mr. H.M. Vos-van der Velden
secretaris